

Sygn. akt VI GC 1644/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. T.**

przeciwko **T. P.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. ustala i przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni na rzecz radcy prawnego E. B. kwotę 2 952 złotych (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce M. T. z urzędu;

III. przejmuje na Skarb Państwa wydatki w kwocie 1 538,48 złotych tymczasowo wypłacone ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego.

Sygn. akt VI GC 1644/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 września 2014 roku powódka M. T. domagała się zasądzenia od pozwanego T. P. kwoty 9 700 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 16 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu całości świadczenia powódki w związku z odstąpieniem od umowy o dzieło z dnia 14 sierpnia 2013 roku polegającej na zaprojektowaniu i wykonaniu strony internetowej ze sklepem internetowym oraz kwoty 17 000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 30 lipca 2014 roku do dnia zapłaty (zgodnie z treścią pisma z datą w nagłówku „dnia 18 października 2014 roku”, k. 69 akt) – tytułem odszkodowania za utracone zarobki na skutek niewykonania przez pozwanego umowy o dzieło z dnia 14 sierpnia 2013 roku polegającej na zaprojektowaniu i wykonaniu strony internetowej ze sklepem internetowym, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 14 sierpnia 2013 roku strony zawarły umowę obejmującą zaprojektowanie i wykonanie strony internetowej ze sklepem internetowym. Zgodnie z treścią § 6 ust. 2 umowy wykonawca zobowiązał się przedstawić i wykonać stronę w terminie 15 dni od dnia akceptacji projektu. W dniu 08 października 2013 roku został podpisany protokół zatwierdzenia projektu graficznego, jednakże w dniu 29 października 2013 roku sklep jeszcze nie był gotowy, mimo że powódka zapłaciła należność w całości.

Pismem z dnia 08 stycznia 2014 roku powódka M. T. odstąpiła od umowy, a następnie wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 9 700 złotych, jednakże bezskutecznie.

Niezależnie od powyższego powódka wskazała, iż domaga się również od pozwanego kwoty 17 000 złotych tytułem odszkodowania za utracone zarobki, których wysokość ustaliła konsultując się z właścicielami innych sklepów internetowych. Powódka wskazała, że średnia cena koszulki w sklepie internetowym to 118,40 złotych, zarobek na 1 koszulce (marża) to 30% wartości ceny, tj. kwota 35,52 złotych na jednej koszulce. Prognoza sprzedaży w sklepie internetowym od listopada 2013 roku do dnia 31 lipca 2014 roku obejmowała: listopad – 10 koszulek i zarobek w kwocie 355,20 złotych, grudzień – 30 koszulek i zarobek w kwocie 1 065,60 złotych, styczeń – 21 koszulek i zarobek w kwocie 745,92 złotych, luty – 28 koszulek i zarobek w kwocie 994,56 złotych, marzec – 35 koszulek i zarobek w kwocie 1 243,20 złotych, kwiecień – 50 koszulek i zarobek w kwocie 1 776 złotych, maj – 75 koszulek i zarobek w kwocie 2 664 złotych, czerwiec – 100 koszulek i zarobek w kwocie 3 552 złotych, lipiec – 130 koszulek i zarobek w kwocie 4 617,60 złotych.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 14 lipca 2017 roku” (data prezentaty: 2017-07-19, k. 317-319) w związku z oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 16 czerwca 2017 roku powódka M. T. dokonała rozszerzenia powództwa domagając się zasądzenia od pozwanego T. P. jeszcze kwoty 995 złotych obejmującej: kwotę 479,28 złotych tytułem zwrotu opłaty za składki ZUS w miesiącu sierpniu 2016 roku oraz kwotę 515,37 złotych tytułem zwrotu opłaty za utrzymanie domeny sklepu internetowego w latach 2014-2017.

W odpowiedzi na pozew pozwany T. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że przedmiot umowy określał niektóre tylko parametry dzieła, inne pozostawiając otwarte do przyszłych uzgodnień stron. Pozwany podniósł, że termin realizacji umowy (ostatni etap – uruchomienie serwisu dzieła) został określony w umowie na dzień 25 września 2013 roku, natomiast strony podpisały bez zastrzeżeń protokół odbioru w dniu 08 października 2013 roku. Pozwany wskazał, że umowa została wykonana, jedynie do wykonania jeszcze pozostały pewne czynności techniczne związane z uruchomieniem gotowego sklepu na stronie internetowej powódki, które zostały wstrzymane na jej prośbę, gdyż nie miała ona środków na zakup towarów i rozpoczęcie sprzedaży, wskazując także, że odbiór całego dzieła nastąpił w dniu 25 października 2013 roku. Nadto, pozwany zarzucił, iż powódka nie udowodniła, że poniosła stratę w kwocie 17 000 złotych.

Odnosząc się do rozszerzonego powództwa, pozwany T. P. wskazał (k. 331 akt), że zgodnie z opinią biegłego sądowego prowadzenie sprzedaży ze sklepu jest możliwe, a zatem pozwany nie może ponosić odpowiedzialności za decyzję powódki o zaniechaniu sprzedaży oraz utrzymaniu domeny i hostingu bez prowadzenia sklepu, zaś zabezpieczenie zasobów programowych w celach dowodowych można było przeprowadzić w sposób bezkosztowy lub w znacznie niższej kwocie w postaci niezmiennalnej kopii zapasowej u operatora usługi hostingu. Pozwany podniósł także, że opłaty z tytułu ZUS należą do obowiązków osoby prowadzącej działalność gospodarczą i nie są zależne od tego, czy przedsiębiorca prowadzi sprawę sądową, zaś decyzje o zawieszeniu i podjęciu działalności są decyzjami powódki i nie mają związku ze sprawą, jak też nie wiążą się z żadnymi kosztami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 01 lutego 200 roku T. P. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). W ramach tej działalności usługami informatycznymi zajmuje się jego syn R. P..

wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 14 akt, zeznania świadka R. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 17 listopada 2015 roku – k. 172-174 akt (zapis cyfrowy 00:03:46-00:39:02)

M. T. uczęszczała na kurs komputerowy prowadzony przez R. P.. W związku z tym, że zamierzała otworzyć sklep internetowy oferujący sprzedaż koszulek z nadrukiem opracowanym w technologii ekologicznej, zarejestrowała w dniu 01 sierpnia 2013 roku działalność gospodarczą, której przedmiotem miała być sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych

wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 13 akt, zeznania świadka R. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 17 listopada 2015 roku – k. 172-174 akt (zapis cyfrowy 00:03:46-00:39:02), zeznania powódki M. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 30 czerwca 2016 roku – k. 198-199 akt (zapis cyfrowy 00:12:34-00:52:20)

W dniu 05 sierpnia 2013 roku pomiędzy Organizacją (...) w Stoczni (...) z siedzibą w G. jako instytucją pośredniczącą w dofinansowaniu projektu a M. T. zawarta została umowa numer (...) na otrzymanie jednorazowej dotacji inwestycyjnej udzielanej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007 – 2013 polegającej na udzieleniu osobie fizycznej, która rozpoczęła działalność gospodarczą jednorazowego wsparcia kapitałowego ułatwiającego sfinansowanie pierwszych wydatków inwestycyjnych w kwocie nie większej niż 40 000 złotych.

W § 3 ustęp 1 umowy wskazano, że okres realizacji inwestycji rozpocznie się w dniu 08 sierpnia 2013 roku, a zakończy z dniem 08 listopada 2013 roku.

umowa – k. 24-30 akt

W dniu 06 września 2013 roku pomiędzy organizacją (...) w Stoczni (...) z siedzibą w G. jako instytucją pośredniczącą w dofinansowaniu projektu a M. T. jako beneficjentem pomocy zawarto umowę numer (...) o przyznaniu podstawowego wsparcia pomostowego.

W umowie wskazano, że wsparcie finansowe udzielanie jest przez okres pierwszych sześciu miesięcy od dnia zawarcia umowy o przyznanie podstawowego wsparcia pomostowego, tj. od dnia 06 września 2013 roku do dnia 05 lutego 2014 roku. Na podstawie aneksu numer 1 ustalono zaś, że termin udzielania przedłużonego wsparcia pomostowego wynosi 6 miesięcy od dnia następnego po dniu zakończenia podstawowego wsparcia pomostowego i upływa z dniem 31 lipca 2014 roku.

Całkowita kwota pomocy podstawowego wsparcia pomostowego wynosiła 6 000 złotych.

Całkowita kwota pomocy przedłużonego wsparcia pomostowego wynosiła 6 000 złotych.

umowa – k. 31-34 akt, aneks – k. 35-36 akt

W dniu 14 sierpnia 2013 roku pomiędzy M. T. jako zamawiającym a T. P. reprezentowanym przez R. P. jako wykonawcą doszło do zawarcia umowy, której przedmiotem było wykonanie strony www ze sklepem internetowym na warunkach określonych w umowie oraz załącznikach.

Strona internetowa powinna spełniać warunki określone w załączniku numer 1, tj. serwis miał składać się z części głównej, która będzie stanowiła sklep oraz z części dodatkowej zawierającej treści dotyczące firmy i informacje branżowe.

Podstawowe założenia sklepu:

1. Sklep umożliwi sprzedaż odzieży za pomocą koszyka.
2. Sklep umożliwi podział asortymentu na kategorie:
 - a) podstawowe kategorie to: bluzy, koszulki, tuniki, topy,
 - b) docelowo wprowadzony zostanie podział na odzież damską, męską i dziecięcą.
3. Szczegółowa informacja o produktach.
4. Prezentacja zdjęć produktów.

5. Informacje handlowe.
6. Informacje kontaktowe.
7. Integracja z serwisami zewnętrznymi:
 - a) A.,
 - b) F.,
 - c) N. (...)
 - d) docelowo inne.
8. Dane kontaktowe.
9. Wyszukiwarka asortymentu.
10. Wersje językowe:
 - a) polska,
 - b) angielska.
11. Panel klienta.

Podstawowa zawartość części dodatkowej serwisu:

1. Blog.
2. Strony kolekcji.
3. Strony autorów kolekcji.
4. Informacje na temat surowców (bawełna ekologiczna) oraz technologii wytwarzania zdobień.

Wymagania odnośnie projektu:

1. Serwis umieszczony będzie pod adresem (...)
2. Projekt ma mieć charakter nowoczesny i elegancki.
3. Kolory wymagane w projekcie to: czarny, odcienie szarego, biały i niebieski.
4. Kolory nie zalecane jako przewodnie: zielony.
5. Szerokość strony w części zawierającej treść będzie wynosić nie mniej niż 980px i nie więcej niż 1100px, przygotowana do obsługi przez urządzenia mobilne (tablety, telefony komórkowe).
6. Baner automatycznie przewijany w górnej części strony.
7. Pasek menu głównego poziomy, pod górnym banerem.

Zgodnie z § 3 ustęp 1 umowy, w terminie 10 dni roboczych od zawarcia umowy wykonawca miał zaprezentować zamawiającemu do zatwierdzenia projekt graficzny. Zamawiający może zgłosić na piśmie uwagi co do projektu w terminie 3 dni od prezentacji, a przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do uwzględnienia uwag zamawiającego

oraz przedstawienia poprawionego projektu w terminie ustalonym przez strony, nie krótszym jednak niż 2 dni od wniesienia uwag. Akceptacja poprawionego projektu nastąpić miała na piśmie.

Zgodnie z § 6 ustęp 1 umowy, wykonawca zobowiązuje się wykonać i przedstawić zamawiającemu stronę zgodną z zaakceptowanym projektem w terminie 15 dni roboczych od dnia akceptacji projektu.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości i błędów na stronie, także w odniesieniu do zaakceptowanego projektu, zamawiający wezwie do ich usunięcia w terminie 10 dni roboczych (§ 7 umowy).

Wobec bezskutecznego upływu terminu do: wykonania strony (§ 6 ustęp 2) i usunięcia nieprawidłowości i błędów na stronie (§ 7) zamawiający będzie mógł żądać zapłaty kary umownej w wysokości 50 złotych od każdego dnia zwłoki. Nadto, w takich przypadkach zamawiający wyznaczy wykonawcy dodatkowy termin, nie dłuższy niż 20 dni roboczych, po upływie którego będzie mógł odstąpić od umowy ze skutkiem natychmiastowym (§ 8 umowy).

Zgodnie z § 9 ustęp 1 umowy za wykonane dzieło wykonawca otrzymać miał wynagrodzenie w kwocie 9 700 złotych.

Do umowy załączono następujący harmonogram prac: uruchomienie funkcjonalne sklepu z przykładowymi towarami – termin do dnia 06 września 2013 roku, przedstawienie projektu graficznego sklepu – termin do dnia 13 września 2013 roku, uruchomienie bloga i stron ogólnych – termin do dnia 16 września 2013 roku, implementacja projektu graficznego w postaci szablonu nałożonego na sklep i serwis – termin do dnia 20 września 2013 roku, uruchomienie serwisu na serwerze publicznym i zakończenie prac – termin do dnia 25 września 2013 roku.

umowa – k. 196 akt, załącznik numer 1 – k. 17-18 akt, załącznik numer 2 – k. 19 akt

W dniu 20 sierpnia 2013 roku M. T. zapłaciła T. P. tytułem zaliczki kwotę 4 850 złotych.

polecenie przelewu – k.23 akt, zeznania powódki M. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 30 czerwca 2016 roku – k. 198-199 akt (zapis cyfrowy 00:12:34-00:52:20)

R. P. rozpoczął realizację umowy, z tym, że mailem z dnia 25 września 2013 roku poinformował M. T. o konieczności zmiany terminów wykonania umowy wskazanych w umowie.

wydruk korespondencji mailowej – k. 129 akt

W dniu 08 października 2013 roku M. T. jako zamawiający zatwierdziła wykonany przez T. P. projekt graficzny strony www według załączonych 4 wizualizacji.

protokół – k. 20 akt, zeznania świadka R. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 17 listopada 2015 roku – k. 172-174 akt (zapis cyfrowy 00:03:46-00:39:02), zeznania powódki M. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 30 czerwca 2016 roku – k. 198-199 akt (zapis cyfrowy 00:12:34-00:52:20)

Mailem z dnia 18 października 2013 roku M. T. poinformowała R. P., że zamierza rozliczyć dotację inwestycyjną, dlatego też potrzebuje protokołu przekazania sklepu i potwierdzenia przelewu na resztę wynagrodzenia należnego wykonawcy.

W odpowiedzi R. P. odpisał, że w ciągu kilku dni będą mogli umówić się na podpisanie odbioru części sklepowej umowy wskazując, że pozostanie jedynie szablon (...) oraz blog. R. P. dopytywał także, czy M. T. posiada zdjęcia i opisy asortymentu, który należałoby wstawić do szablonu.

wydruk korespondencji mailowej – k. 130 akt

W dniu 25 października 2013 roku T. P. wystawił na rzecz M. T. fakturę VAT numer (...) za wykonanie strony www wraz ze sklepem internetowym na kwotę 9 700 złotych brutto.

W tym samym dniu powyższą fakturę VAT przesłano mailem zamawiającej M. T. i zapewniono ją, że sklep zadziała następnego dnia.

wydruk korespondencji mailowej – k. 132-133, 43 akt, faktura VAT – k. 21 akt, zeznania świadka R. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 17 listopada 2015 roku – k. 172-174 akt (zapis cyfrowy 00:03:46-00:39:02)

W dniu 30 października 2013 roku M. T. zapłaciła T. P. tytułem zaliczki kwotę 4 850 złotych i ponownie ponagliła wykonawcę do udostępnienia strony sklepu.

polecenie przelewu – k.23 akt, zeznania powódki M. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 30 czerwca 2016 roku – k. 198-199 akt (zapis cyfrowy 00:12:34-00:52:20)

W dniu 04 listopada 2013 roku R. P. poinformował M. T. o uruchomieniu sklepu pod adresem (...) przesłał jej grafikę, a następnie w dniu 12 listopada 2013 roku – link z hasłem i loginem.

wydruk korespondencji mailowej – k. 44-45 akt, zeznania świadka R. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 17 listopada 2015 roku – k. 172-174 akt (zapis cyfrowy 00:03:46-00:39:02), zeznania powódki M. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 30 czerwca 2016 roku – k. 198-199 akt (zapis cyfrowy 00:12:34-00:52:20)

M. T. mailem z dnia 20 listopada 2013 roku poinformowała R. P., że jest chora i za chwilę zajmie się opisami oraz, że nadal poszukuje drukarni i na razie nie może zająć się sprawą sklepu internetowego, w tym treścią tego sklepu.

wydruk korespondencji mailowej – k. 115-116 akt

W dniu 09 grudnia 2013 roku M. T. poinformowała R. P., że udało jej się nawiązać współpracę z drukarnią tekstylną w zakresie nadruków na koszulkach oraz przesłała mu regulamin sklepu internetowego oraz linki do stron zawierających zdjęcia koszulek, które zamierzała sprzedawać, a które miały być umieszczone na stronie sklepu internetowego

wydruk korespondencji mailowej – k. 46, 117 akt

W dniu 08 stycznia 2014 roku M. T. oświadczyła R. P. za pośrednictwem maila, że kończy z nim współpracę, ponieważ sklep nadal nie jest gotowy, w załączeniu przesyłając wypowiedzenie umowy ze skutkiem natychmiastowym.

M. T. wskazała, iż wykonawca nie umieścił w sklepie wskazanych przez nią linków do stron, nie została wykonana także wersja angielska opisów produktów i nie ma konfiguracji z portalami społecznościowymi, płatnościami, obiecanej „skórki” na A. oraz, że sklep nie jest gotowy do postawienia go na serwerze publicznym oświadczając jednocześnie, że nie ma możliwości wyznaczenia mu zgodnie z umową terminu 20 dni na dokończenie dzieła.

wydruk korespondencji mailowej – k. 135 akt

Pismem z dnia 08 stycznia 2014 roku M. T. złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o dzieło w trybie natychmiastowym, z powodu niedotrzymania terminu wykonania dzieła zgodnie z harmonogramem. M. T. wskazała, że opóźnienie wynosi 3,5 miesiąca (termin uruchomienia serwisu na serwerze publicznym został wyznaczony na dzień 25 września 2013 roku) i wezwała jednocześnie wykonawcę do zwrotu kwoty uiszczzonego wynagrodzenia w wysokości 9 700 złotych.

wypowiedzenie umowy o dzieło wraz z dowodem nadania – k. 48 akt

W odpowiedzi R. P. mailem z dnia 14 stycznia 2014 roku wskazał, że sklep został przez M. T. zaakceptowany, a umowa została zrealizowana poprzez wystawienie i opłacenie faktury VAT, serwer zaś został umieszczony na serwerze publicznym ((...)) w dniu 04 listopada 2013 roku, a dane do logowania przekazane w dniu 12 listopada 2013 roku.

R. P. wyjaśnił nadto, że konfiguracja i parametryzacja sklepu miała nastąpić w momencie, kiedy miałby gotowe ona produkty i ich zdjęcia. Tymczasem produktów tych jeszcze przed Świętami Bożego Narodzenia nie posiadała.

Jednocześnie R. P. wskazał, iż szablon dla aukcji A. jest gotowy, ale do tej pory nie wskazano konta użytkownika ani sklepu, na którym szablon ma być aktywny. Mechanizmy do integracji z portalami społecznościowymi są zaś zaimplementowane w sklepie, ale nie wskazano kont, z którymi integracja ma nastąpić.

wydruk korespondencji mailowej – k. 136-137, 118 akt

M. T. wzywała T. P. do zapłaty kwoty 9 700 złotych wraz z ustawowymi odsetkami, jednakże bezskutecznie.

przedsądowe wezwanie do zwrotu pieniędzy – k. 50-52 akt, wezwanie do zapłaty – k. 53 akt

Pismem z dnia 28 lipca 2014 roku M. T. wezwała T. P. do zapłaty kwoty 9 700 złotych w związku z odstąpieniem od umowy z dnia 14 sierpnia 2013 roku na zaprojektowanie i wykonanie strony internetowej oraz do zapłaty kwoty 17 000 złotych tytułem odszkodowania za utracone zarobki na skutek niewykonania umowy o dzieło .

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 55-57 akt

Na podstawie zawartości znajdującej się pod adresami: (...)oraz (...) i danych dostępowych biegły sądowy z zakresu informatyki P. R. wskazał, że sklep spełniał wymogi funkcjonalne – zawierał zarówno część główną – sklep, jak i części dodatkowe zawierające treści dotyczące formy, której zawartość można edytować w panelu administracyjnym.

Sklep umożliwiał sprzedaż za pomocą koszyka poprzez wpłatę na konto bankowe, jednakże jego funkcjonalność nie została zrealizowana dla płatności, takich jak P. czy P..

W sklepie na stronie głównej istniał podział na cztery kategorie: bluzki, bluzy, t-shirty, tuniki. W celu sprawdzenia funkcjonalności serwisu dodano nowy produkt do oferty sklepu w kategorii t-shirty i dokonano zmian w różnych polach związanych z tym produktem. Produkt poprawnie pojawił się w ofercie sklepu. Ze względu na brak szczegółowych ustaleń dotyczących tego punktu umowy, można stwierdzić, iż funkcjonalność ta została zrealizowana. Dotyczy to również wymogu szczegółowej informacji o produkcie, prezentacji zdjęć produktów, informacji handlowych i kontaktowych, danych kontaktowych, panelu klienta, blogu, stron kolekcji, stron autorów kolekcji, informacji na temat surowców oraz technologii wytwarzania ozdób, kolorystyki, a także możliwości obsługi przez urządzenia mobilne (choć wygląd strony nie jest zoptymalizowany), umiejscowienia paska menu głównego (poziomego, nad górnym banerem), stron projektantów, kontaktu.

W odniesieniu do integracji z serwisami zewnętrznymi: A., F. N. (...)– funkcjonalność ta nie została zrealizowana, na stronie głównej sklepu znajdują się dedykowane ikony i nazwy powyższych serwisów, ale nie są one podlinkowane do żadnych profili w tych serwisach. Wymagało to jednakże przekazania odpowiednich danych przez zamawiającego.

Funkcjonalność nie została zrealizowana w odniesieniu do wyszukiwarki asortymentu oraz wersji językowych, a także automatycznie przewijanego banera (jest tylko statyczna grafika).

Funkcjonalność została częściowo zrealizowana w odniesieniu do wymogu przygotowywania treści do pozycjonowania.

Sklep umożliwiał wprowadzenie towarów oraz ich sprzedaż, nie był jednak produktem kompletnym, kompleksowo przetestowanym, w pełni skonfigurowanym i ukończonym.

Pod względem wizualnym stronę można określić jako produkt dedykowany – posiada dedykowaną kolorystkę, układ i formę graficzną, cztery kategorie produktów, itp. Pod względem programistycznym stronę trudno jednoznacznie określić jako produkt dedykowany, nie mając definicji informatycznego produktu dedykowanego, sklep został oparty na systemie zarządzania treścią Wordpress z dodatkiem/wtyczką WooCommerce i w systemie tym dopasowany do wymagań użytkownika (kategorie produktów, zakładki, itp.).

Sklep umożliwiał uruchomienie w domenie i realizację swojej podstawowej funkcji – sprzedaż towarów. Można było bowiem dodawać produkty do koszyka i realizować zamówienie. Funkcjonalność ta została zrealizowana dla płatności

realizowanych za pomocą wpłaty na konto. Nie została natomiast w pełni zrealizowana/ skonfigurowana dla płatności realizowanych za pomocą zewnętrznych systemów płatności.

Dodać należy jednak, że produkt nie był produktem w pełni ukończonym w kontekście umowy, na przykład brak jest integracji z serwisami zewnętrznymi, brak wyszukiwarki, angielska wersja językowa.

opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki P. R. – k. 231-252 akt, pisemna opinia uzupełniająca – k. 286-289 akt, ustana opinia uzupełniająca – protokół skrócony rozprawy z dnia 16 czerwca 2017 roku – k. 308-310 akt (zapis cyfrowy 00:07:44-00:14:45)

W okresie od dnia 01 sierpnia 2014 roku do dnia 31 lipca 2016 roku oraz od dnia 09 sierpnia 2016 roku M. T. miała zawieszoną działalność gospodarczą.

W dniu 08 września 2016 roku M. T. uiszczała kwotę 479,18 złotych tytułem składki ZUS za miesiąc sierpień 2016 roku.

potwierdzenie przelewu – k. 320, 321 akt, wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 322-323 akt

M. T. uiszczala co roku opłaty w kwocie 123 złotych za przedłużenie rejestracji domeny (...).

faktury VAT – k. 304-307 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd nie oparł się jednakże na przedłożonym przez pozwanego T. P. protokole odbioru dzieła z dnia 25 października 2013 roku, z uwagi na kwestionowanie przez powódkę M. T. autentyczności znajdującego się tam, a mającego należeć do niej podpisu oraz okoliczność nie przedłożenia przez pozwanego, mimo zobowiązania Sądu, owego protokołu w oryginale (pozwany przedłożył jedynie kserokopię). Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 16 czerwca 2017 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, mając na uwadze, iż do akt nie został złożony oryginał dokumentu – protokół odbioru dzieła, a tylko podpis złożony na takim dokumencie może być przedmiotem badania przez biegłego sądowego.

Sąd zważył także, że nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy przedłożone przez powódkę M. T. ekspertyzy prywatne sporządzone przez informatyków na jej zlecenie, albowiem zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1998 roku (sygn. akt I CKN 922/97, LEX numer 50754) pisemna opinia złożona do akt sprawy nie ma charakteru dowodu z opinii biegłego sądowego, gdyż Sąd nie wydał uprzednio postanowienia w przedmiocie dopuszczenia tego dowodu, nie wyznaczył tego biegłego i nie określił mu przedmiotu i granic, w jakich ma się on wypowiedzieć. Takiej opinii przysługuje więc wyłącznie walor twierdzeń strony stanowiąc uzasadnienie jej stanowiska w sprawie.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się natomiast na zeznaniach świadka R. P. i powódki M. T..

Odnosząc się do zeznań świadka R. P. – faktycznego wykonawcy umowy łączącej strony, Sąd uznał jego zeznania za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim znalazły one potwierdzenie w innych zgromadzonych w sprawie dowodach, w tym korespondencji mailowej prowadzonej z powódką. Jednakże za niewiarygodne Sąd uznał jego zeznania, że strony dokonały odbioru dzieła – sklepu internetowego w dniu 25 października 2013 roku i na okoliczność tę sporządziły

protokół i że w tym dniu doszło do przekazania kodów do sklepu. Okoliczności tej wyraźnie bowiem zaprzeczyła powódka kwestionując autentyczność jej podpisu pod tym protokołem, a nadto z korespondencji mailowej wynika jednoznacznie, że sklep został umieszczony na serwerze publicznym (...) w dniu 04 listopada 2013 roku, a dane do logowania przekazano powódce w dniu 12 listopada 2013 roku, co potwierdził sam świadek w korespondencji mailowej z dnia 14 stycznia 2014 roku. Sąd za wiarygodne natomiast uznał jego twierdzenia, że zobowiązał się on pomóc powódce w uruchomieniu sklepu w sytuacji, gdy powódka będzie już w posiadaniu zdjęć towaru, który będzie chciała sprzedawać i że przekazała mu ona jedynie linki do producentów koszulek, a nie zdjęcia towarów oferowanych do sprzedaży, okoliczność ta wynika bowiem z całokształtu prowadzonej przez strony korespondencji.

Oceniając zeznania powódki M. T., Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim wskazała ona na okoliczności nawiązania współpracy z pozwanym i zawarcia umowy o wykonanie sklepu internetowego, uiszczenia na rzecz pozwanego pełnej kwoty wynagrodzenia w łącznej wysokości 9 700 złotych, a także na okoliczność podpisania w dniu 08 października 2013 roku protokołu zatwierdzenia projektu graficznego strony www według załączonych 4 wizualizacji, znajduje to bowiem potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach. Za wiarygodne Sąd uznał także jej zeznania dotyczące przekazania jej grafiki, loginu i hasła do panelu administracyjnego – w listopadzie 2013 roku, okoliczność ta wnika także z korespondencji mailowej prowadzonej ze świadkiem R. P..

Zeznania powódki odnośnie funkcjonalności sklepu przekazanego powódce, Sąd uznał za jej prywatną opinię – ustalenie bowiem tych okoliczności wymagało wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego z zakresu informatyki. Sąd jednakże zważył, że twierdzenia powódki dotyczące niemożności dodawania produktów, czy działania koszyka nie znalazły potwierdzenia w opinii biegłego sądowego, który wskazał, że w tym zakresie funkcjonalność sklepu została zachowana.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 16 czerwca 2017 roku Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego T. P., albowiem pozwany prawidłowo wezwany na rozprawę, nie stawiał się bez usprawiedliwienia.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie informatyki P. R.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Na podstawie zawartości znajdującej się pod adresami: (...) oraz (...) i danych dostępowych biegły sądowy z zakresu informatyki wskazał, że sklep spełniał wymogi funkcjonalne – zawierał zarówno część główną – sklep, jak i części dodatkowe zawierające treści dotyczące firmy, której zawartość można było edytować w panelu administracyjnym.

Sklep umożliwiał sprzedaż za pomocą koszyka poprzez wpłatę na konto bankowe, jednakże jego funkcjonalność nie została zrealizowana dla płatności, takich jak P.czyP..

W sklepie na stronie głównej istniał podział na cztery kategorie: bluzki, bluzy, t-shirty, tuniki. W celu sprawdzenia funkcjonalności serwisu dodano nowy produkt do oferty sklepu w kategorii t-shirty i dokonano zmian w różnych polach związanych z tym produktem. Produkt poprawnie pojawił się w ofercie sklepu. Ze względu na brak szczegółowych ustaleń dotyczących tego punktu umowy, można stwierdzić, iż funkcjonalność ta została zrealizowana. Dotyczy to również wymogu szczegółowej informacji o produkcie, prezentacji zdjęć produktów, informacji handlowych i kontaktowych, danych kontaktowych, panelu klienta, blogu, stron kolekcji, stron autorów kolekcji, informacji na temat surowców oraz technologii wytwarzania zdobień, kolorystyki, a także możliwości obsługi przez urządzenia mobilne (choć wygląd strony nie jest zoptymalizowany), umiejscowienia paska menu głównego (poziomego, nad górnym banerem), stron projektantów, kontaktu.

W odniesieniu do integracji z serwisami zewnętrznymi: (...), F., N. (...) – funkcjonalność ta nie została zrealizowana, na stronie głównej sklepu znajdują się dedykowane ikony i nazwy powyższych serwisów, ale nie są one podlinkowane

do żadnych profili w tych serwisach. Wymagało to jednakże, jak wskazał biegły sądowy, przekazania odpowiednich danych przez zamawiającego.

Funkcjonalność nie została zrealizowana w odniesieniu do wyszukiwarki asortymentu oraz wersji językowych, a także automatycznie przewijanego banera (jest tylko statyczna grafika).

Funkcjonalność została częściowo zrealizowana w odniesieniu do wymogu przygotowywania treści do pozycjonowania.

Pod względem wizualnym stronę można określić jako produkt dedykowany – posiada dedykowaną kolorystkę, układ i formę graficzną, cztery kategorie produktów, itp. Pod względem programistycznym stronę trudno jednoznacznie określić jako produkt dedykowany, nie mając definicji informatycznego produktu dedykowanego, sklep został oparty na systemie zarządzania treścią Wordpress z dodatkiem/wtyczką WooCommerce i w systemie tym dopasowany do wymagań użytkownika (kategorie produktów, zakładki, itp.).

Sklep umożliwił uruchomienie w domenie i realizację swojej podstawowej funkcji – sprzedaż towarów. Można było bowiem dodawać produkty do koszyka i realizować zamówienie. Funkcjonalność ta została zrealizowana dla płatności realizowanych za pomocą wpłaty na konto. Nie została natomiast w pełni zrealizowana i skonfigurowana dla płatności realizowanych za pomocą zewnętrznych systemów płatności, przy czym produkt ten nie był produktem w pełni ukończonym w kontekście umowy, gdyż brak było na przykład integracji z serwisami zewnętrznymi, brak wyszukiwarki, czy angielskiej wersji językowej.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powódka M. T. domagała się zasądzenia od pozwanego T. P. kwoty 9 700 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 16 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu całości świadczenia powódki w związku z odstąpieniem od umowy o dzieło z dnia 14 sierpnia 2013 roku polegającej na zaprojektowaniu i wykonaniu strony internetowej ze sklepem internetowym oraz kwoty 17 000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wezwania do zapłaty do dnia zapłaty – tytułem odszkodowania za utracone zarobki na skutek niewykonania przez pozwanego umowy o dzieło z dnia 14 sierpnia 2013 roku polegającej na zaprojektowaniu i wykonaniu strony internetowej ze sklepem internetowym, a także zwrotu kosztów poniesionych w związku z opłaceniem składki na ubezpieczenie społeczne w miesiącu sierpniu 2016 roku i zwrotu kosztów związanych z utrzymaniem domeny, na której znajdował się sklep.

Zgodnie z treścią § 6 umowy wykonawca – pozwany T. P. zobowiązał się wykonać i przedstawić zamawiającemu stronę zgodną z zaakceptowanym projektem graficznym w terminie 15 dni roboczych od dnia akceptacji projektu (ustęp 2).

Wobec bezskutecznego upływu terminu do wykonania strony (§ 6 ustęp 2) i usunięcia nieprawidłowości i błędów na stronie (§ 7) zamawiający mógł żądać zapłaty kary umownej w wysokości 50 złotych od każdego dnia zwłoki. Nadto, w takich przypadkach zamawiający wyznaczyć miał wykonawcy dodatkowy termin, nie dłuższy niż 20 dni roboczych, po upływie którego będzie mógł odstąpić od umowy ze skutkiem natychmiastowym (§ 8 ustęp umowy).

W złożonym w dniu 08 stycznia 2014 roku oświadczeniu o odstąpieniu od umowy w trybie § 8 ustęp 2 umowy z powodu jej niewykonania w terminie, powódka M. T. wskazała jako termin wykonania umowy dzień 25 września 2013 roku określony w harmonogramie stanowiącym załącznik numer 2 umowy, niemniej jednak wskazać należy, że prawo odstąpienia od umowy określone w umowie przysługiwało powódce tylko w przypadku niewykonania umowy w terminie określonym w § 8 ustęp 2.

Dokonując jednakże wykładni oświadczenia woli powódki M. T. o odstąpieniu od umowy według reguł określonych w art. 65 § 1 k.c. Sąd doszedł do przekonania, iż u podstaw złożenia tego oświadczenia leżało niewykonanie przez pozwanego T. P. jego zobowiązania – dzieła w postaci sklepu internetowego – w ocenie powódki – w terminie wynikającym z umowy.

Bezspornie z materiału dowodowego wynikało, że protokół zatwierdzenia projektu graficznego podpisany został przez strony w dniu 08 października 2013 roku, co powodowało, że termin wykonania umowy upływał, stosownie do zapisów § 6 ustęp 2 umowy, z dniem 29 października 2013 roku.

W świetle art. 395 § 1 k.c. umowne prawo odstąpienia, pod rygorem nieważności dotyczącego go zapisu, winno być opatrzone terminem. Nieuregulowanie powyższej kwestii w umowie pociąga za sobą nieważność zastrzeżenia prawa odstąpienia (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 06 maja 2004 roku, sygn. akt II CK 261/03). Podkreślenia w tym miejscu wymaga rozróżnienie między „terminem wykonania umowy”, który został niewątpliwie w analizowanej sprawie wskazany (15 dni roboczych od dnia zaakceptowania projektu graficznego), a „terminem odstąpienia od umowy”, który winien zostać określony z powiązaniem z przepisem umowy zawierającym zastrzeżenie prawa odstąpienia. Skoro w niniejszej sprawie umowa łącząca strony nie zawiera terminu regulującego umowne prawo odstąpienia, to powódka może jedynie powoływać się na ustawowe podstawy odstąpienia od umowy, przy czym procedujący w niniejszej sprawie Sąd, związany wskazanymi przez strony okolicznościami, mógł poszukiwać jej samodzielnie w ramach dokonywanej subsumpcji ustalonego stanu faktycznego pod normy prawa materialnego.

Zgodnie z treścią art. 491 k.c. jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 05 kwietnia 2013 roku (sygn. akt II CSK 62/13) koniecznym warunkiem późniejszego osobnego oświadczenia o odstąpieniu od umowy jest uprzednie i to oddzielne wyznaczenie drugiej stronie dodatkowego terminu na wykonanie umowy, z zastrzeżeniem, w każdym przypadku, złożenia w późniejszym terminie oświadczenia o odstąpieniu od umowy (tak również Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 04 grudnia 2015 roku, sygn. akt I ACa 1079/15).

Tymczasem, powódka M. T. niewątpliwie oświadczenia o wyznaczeniu pozwanemu wskazanego w umowie terminu z zagrożeniem odstąpienia od umowy nie złożyła, co wynika wprost z jej oświadczenia, w którym wręcz wprost wskazała na zaniechanie wyznaczenia dodatkowego przewidzianego w umowie terminu 20 dni z uwagi na już znaczne opóźnienie. Takie jednostronne oświadczenie powódki nie może jednak prowadzić ani do zmiany postanowienia § 8 umowy w zakresie obowiązków powódki, ani tym bardziej modyfikować ustawowych przesłanek prawa odstąpienia.

Ogólne przepisy regulujące odstąpienie od umowy wzajemnej nie mogą znaleźć zatem zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ powódka M. T. w ogóle nie wezwała pozwanego do niezwłocznego i terminowego wykonania zobowiązania, czy usunięcia braków przedmiotu zamówienia, z zagrożeniem rygorem odstąpienia od umowy. Także alternatywna podstawa odstąpienia z art. 492 k.c. nie znajduje tutaj zastosowania z uwagi na przyjętą przez strony niepodzielność dzieła. W świetle art. 379 § 2 k.c. świadczenie jest podzielne, jeżeli może być spełnione częściowo bez istotnej zmiany przedmiotu i wartości. W tych warunkach dla oceny niepodzielności analizowanego świadczenia nie ma znaczenia etapowość prac przyjmującego zamówienie, istotną zaś kwestią pozostaje założony cel umowy, którym dla powódki pozostawało uzyskanie kompletnego i funkcjonalnego systemu sklepu internetowego, a nie jego przypadkowych fragmentów.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu w niniejszej sprawie zastosowanie znaleźć mogłaby jedynie ustawowa podstawa odstąpienia od umowy o dzieło przewidziana w art. 635 k.c., który to przepis ma charakter *lex specialis* w stosunku do normy z art. 491 k.c. (tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 20 kwietnia 1995 roku, sygn. akt I A Cr 101/95).

Zgodnie z treścią art. 635 k.c. jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła.

Odrębność regulacji zawartej w art. 635 k.c. względem art. 491 k.c. przejawia się w tym, że po pierwsze – w świetle pierwszego z wymienionych przepisów zamawiający może odstąpić od umowy, mimo że termin spełnienia świadczenia polegającego na wykonaniu dzieła jeszcze nie nadszedł, po drugie – możliwość odstąpienia od umowy o dzieło na podstawie art. 635 k.c. nie jest uzależniona od tego, czy brak prawdopodobieństwa wykończenia dzieła w czasie umówionym jest skutkiem okoliczności, za które przyjmujący zamówienie ponosi odpowiedzialność, po trzecie – zamawiający może odstąpić od umowy o dzieło na podstawie art. 635 k.c. bez wyznaczenia terminu dodatkowego do wykonania dzieła (z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 maja 2017 roku, sygn. akt I ACa 612/16). Nadto, Sąd podziela pogląd, wedle którego odstąpienie od umowy o dzieło na podstawie art. 635 k.c. możliwe jest także po upływie terminu do wykonania dzieła (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 12 stycznia 2012 roku, sygn. akt IV CSK 182/11), który w niniejszej sprawie upływał z dniem 29 października 2013 roku.

Nie jest natomiast w żadnych okolicznościach możliwe odstąpienie od umowy z powodu niezachowania terminu wykonania dzieła, w sytuacji gdy dzieło to zostało już wykonane i odebrane przez zamawiającego, a taka sytuacja zdaniem Sądu miała miejsce w niniejszej sprawie.

Poza sporem pozostawało, że strony łączyła zawarta w dniu 14 sierpnia 2013 roku pomiędzy M. T. jako zamawiającym a T. P. reprezentowanym przez R. P. jako wykonawcą umowa, której przedmiotem było wykonanie strony www ze sklepem internetowym na warunkach określonych w umowie oraz załącznikach, którą to umowę należy zakwalifikować jako umowę o dzieło. Nie budziło też wątpliwości, że powódka zapłaciła pozwanemu umówione wynagrodzenie w całości.

Zakończenie przez pozwanego T. P. prac skutkowało zatem w świetle postanowień umowy przekazaniem powódce M. T. efektu tych prac w postaci sklepu internetowego.

O tym, czy efekt prac pozwanego zostanie uznany za wykonany i funkcjonalny, ale dotknięty wadami podlegającymi usunięciu w trybie przepisów o rękojmi, decydować będzie jego przydatność do założonego przez zamawiającego wykorzystania. Zgodzić się bowiem w tym miejscu należy z utrwalonym poglądem orzecznictwem i komentatorskim mówiącym, że wykonanie umowy o dzieło poprzez zaoferowanie zamawiającemu jej przedmiotu ma miejsce wtedy, gdy nastąpiło wykonanie dzieła (robót) oznaczonego w umowie w takim kształcie, iż spełnia ono cechy zamówienia, co oznacza taką jego postać, ilość i jakość, że dzieło może być wykorzystane do celów, które przyświecały zamawiającemu. Jeżeli wady dzieła w chwili jego oddania przez wykonawcę są na tyle istotne, że dyskwalifikują przedmiot zamówienia ze względu na jego przeznaczenie określone w umowie, to należy uznać, że nie nastąpiło w ogóle wykonanie umowy przez wykonawcę (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 15 marca 2012 roku, sygn. akt I CSK 287/11, OSNC 2012/11/131). Zgłoszenie z kolei do odbioru przez wykonawcę dzieła, które spełnia cechy zamówienia określone w umowie, chociaż zawiera pewne wady lub braki, rodzi po stronie zamawiającego obowiązek odebrania wykonanych prac, może się on uchylić się od tego obowiązku tylko poprzez wskazanie obiektywnie istniejących i osadzonych w treści umowy bądź przepisach prawa przyczyn, które czynią zgłoszenie wykonawcy nieskutecznym (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 sierpnia 2012 roku, sygn. akt II CSK 21/12, Lex numer 1222148 oraz Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 30 maja 2014 roku, sygn. akt I ACa 124/14, Lex numer 1489028).

W niniejszej sprawie, jak wynikało z przeprowadzonego postępowania dowodowego, zamówiony przez powódkę M. T. sklep został umieszczony przez pozwanego na serwerze publicznym (...) w dniu 04 listopada 2013 roku, a dane do logowania do panelu administracyjnego przekazane zostały jej przez świadka R. P. w dniu 12 listopada 2013 roku. W tym dniu, w ocenie Sądu, doszło do wykonania umowy o dzieło – jego oddania i odebrania, jak bowiem wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki P. R. złożonej na rozprawie w dniu 16 czerwca 2017 roku, z chwilą umieszczenia wszystkich plików na serwerze i przekazania powódce danych do logowania, a więc z chwilą zaistnienia tych dwóch elementów, zamawiający uzyskuje dostęp do dzieła i może z niego korzystać.

Jednocześnie brak sporządzenia protokołu nie stanowi przeszkody do uznania, że odbiór dzieła nastąpił, jeżeli faktycznie miał on miejsce, a zatem w sytuacji, w której czynności faktyczne świadczą o tym, że do tego doszło (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 29 maja 2013 roku, sygn. akt I ACa 368/13, LEX numer 1322583). O odbiorze

– w przypadku braku protokołu odbioru – mogą świadczyć określone czynności faktyczne, jak na przykład zapłata części wynagrodzenia, dysponowanie dziełem, zlecenie poprawek dzieła innemu podmiotowi (tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2013 roku, sygn. akt V ACa 1019/12, LEX numer 1280054). A zatem okoliczność braku sporządzenia protokołu przekazania nie ma znaczenia dla stwierdzenia, że dzieło zostało wykonane, sporządzenie protokołu jest jedynie formalnym potwierdzeniem odebrania dzieła, zaś w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że powódka była w faktycznym posiadaniu dzieła – sklepu internetowego od dnia 12 listopada 2013 roku.

Wykonanie umowy o dzieło, w tym obowiązek zamawiającego odebrania dzieła, ma oczywiście miejsce wtedy, gdy nastąpiło wykonanie dzieła oznaczonego w umowie w takiej postaci, że dzieło to spełnia cechy zamówienia co do postaci, ilości i jakości, przy czym nie chodzi o to, aby dzieło było pozbawione jakichkolwiek wad, lecz by było to takie dzieło, na podstawie którego można osiągnąć zamierzony cel.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki P. R., przedmiotowy sklep internetowy umożliwiał uruchomienie w domenie i realizację swojej podstawowej funkcji – sprzedaży towarów. Można było bowiem dodawać produkty do koszyka i realizować zamówienie, przy czym funkcjonalność ta została zrealizowana dla płatności realizowanych za pomocą wpłaty na konto (nie została natomiast w pełni zrealizowana i skonfigurowana dla płatności realizowanych za pomocą zewnętrznych systemów płatności, przy czym zważyć należy, że umowa nie precyzowała takiego obowiązku). Przy czym biegły sądowy wskazał, że produkt ten nie był produktem w pełni ukończonym w kontekście umowy, gdyż brak było na przykład integracji z serwisami zewnętrznymi, brakowało także wyszukiwarki, czy angielskiej wersji językowej.

Treść powyższej opinii biegłego sądowego, zdaniem Sądu, oznacza, że nie można przyjąć, ażeby w momencie zaoferowania dzieła powódce, stwierdzono w tym dziele wady dyskwalifikujące go co do istoty, skoro stworzony przez pozwanego sklep internetowy umożliwiał powódce wprowadzenie towarów i ich sprzedaż. Natomiast stwierdzone przez biegłego sądowego braki w funkcjonalności systemu sklepu internetowego przejawiające się brakiem integracji z serwisami zewnętrznymi (co wymagało jednakże wskazania odpowiednich danych przez powódkę, a ta nie wykazała, ażeby dane te udostępniła pozwanemu, stąd też braki w tym zakresie nie mogą obciążać wyłącznie pozwanego), brakiem wyszukiwarki, brakiem angielskiej wersji językowej, czy wreszcie brakiem integracji z zewnętrznymi serwisami płatniczymi (co nie wynikało z umowy), zdaniem Sądu, nie miały charakteru wad istotnych, nie prowadziły do dyskwalifikacji dzieła, bo nie powodowały niemożności korzystania ze sklepu internetowego, a co najwyżej obniżać mogły zadowolenie klientów chcących dokonać zakupów w sklepie.

Wobec tego w ocenie Sądu skoro wydanie (oddanie) dzieła i jego odebranie przez powódkę nastąpiło w dniu 12 listopada 2013 roku, to powódka M. T. nie mogła skutecznie odstąpić od umowy z powodu niezachowania terminu wykonania dzieła oświadczeniem złożonym w dniu 08 stycznia 2014 roku, powstały zaś po jej stronie ewentualne roszczenia wynikające z rękojmi za wady dzieła, o których mowa w art. 637 k.c. i art. 638 k.c., czy odszkodowawcze wynikające z przepisów ogólnych (art. 471 k.c.).

Na marginesie tylko Sąd wskazuje, że gdyby doszło do skutecznego odstąpienia od umowy, implikowałoby to następstwa określone w art. 494 k.c. Stosownie do treści tego przepisu, strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła (w tym przypadku uiszczzonego wynagrodzenia, tzw. roszczenie restytucyjne), lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania (roszczenie odszkodowawcze).

Sam fakt odstąpienia od umowy nie wystarcza, aby powstała odpowiedzialność odszkodowawcza kontrahenta, za każdym razem muszą być spełnione przesłanki odpowiedzialności ex contractu, przy czym szkoda podlegająca naprawieniu obejmuje nie tylko uszczerbek powstały w majątku wierzyciela wskutek braku oczekiwanego świadczenia, ale także utracony zysk, jak również koszty poniesione przez niego już po odstąpieniu od umowy. W związku zaś z uznaniem przez Sąd, że oświadczenie powódki o odstąpieniu od umowy było nieskuteczne (z przyczyn wskazanych powyżej), jedynie na marginesie wskazać należy, że w niniejszej sprawie przedmiotem żądania objęte

były także poniesione koszty w kwocie 479,28 złotych tytułem zwrotu opłaty za składki ZUS w miesiącu sierpniu 2016 roku oraz w kwocie 515,37 złotych tytułem zwrotu opłaty za utrzymanie domeny sklepu internetowego w latach 2014-2017, przy czym zdaniem Sądu powódka nie wykazała należycie związku przyczynowego pomiędzy koniecznością poniesienia tych kosztów a niewykonaniem zobowiązania przez pozwanego, a także kwota 17 000 złotych tytułem odszkodowania za utracone zarobki, których wysokość powódka ustaliła konsultując się z właścicielami innych sklepów internetowych.

Nie ma wątpliwości, że szkoda majątkowa w rozumieniu prawa cywilnego występuje w dwóch postaciach: straty, którą poniósł poszkodowany w wyniku zdarzenia szkodzącego (*damnum emergens*) oraz nie uzyskania przez niego korzyści (*lucrum cessans*). Utrata korzyści polega przy tym na niepowiększeniu się czynnych pozycji majątku poszkodowanego, które pojawiłyby się w tym majątku, gdyby nie zdarzenie wyrządzające szkodę. Szkoda związana z utraconymi korzyściami, w tym utraconym zarobkiem, ma zawsze charakter hipotetyczny, a więc musi być wykazana przez poszkodowanego z tak dużym prawdopodobieństwem, że w świetle doświadczenia życiowego uzasadnia przyjęcie, iż utrata spodziewanych korzyści rzeczywiście nastąpiła (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1979 roku, sygn. akt II CR 304/79, OSNC 1980, nr 9, poz. 164). Tymczasem w niniejszej sprawie powódka wskazała, że wysokość tę ustaliła konsultując się z właścicielami innych sklepów internetowych i wyliczyła w ten sposób, że średnia cena koszulki w sklepie internetowym to 118,40 złotych, zarobek na 1 koszulce (marża) to 30% wartości ceny, tj. kwota 35,52 złotych na jednej koszulce. Prognoza sprzedaży w sklepie internetowym od listopada 2013 roku do dnia 31 lipca 2014 roku obejmowała: listopad – 10 koszulek i zarobek w kwocie 355,20 złotych, grudzień – 30 koszulek i zarobek w kwocie 1 065,60 złotych, styczeń – 21 koszulek i zarobek w kwocie 745,92 złotych, luty – 28 koszulek i zarobek w kwocie 994,56 złotych, marzec – 35 koszulek i zarobek w kwocie 1 243,20 złotych, kwiecień – 50 koszulek i zarobek w kwocie 1 776 złotych, maj – 75 koszulek i zarobek w kwocie 2 664 złotych, czerwiec – 100 koszulek i zarobek w kwocie 3 552 złotych, lipiec – 130 koszulek i zarobek w kwocie 4 617,60 złotych.

W ocenie Sądu powyższe nie pozwalałoby na przyjęcie, że powódka wykazała utracone korzyści z tak dużym prawdopodobieństwem, że w świetle doświadczenia życiowego uzasadnione jest przyjęcie, iż utrata spodziewanych korzyści i to w we wskazywanej przez nią wysokości rzeczywiście nastąpiła. Nie jest bowiem wystarczające wykazanie przez powódkę, że zakupiła ona koszulki, tym bardziej, że z korespondencji mailowej wynika, że jeszcze w 09 grudnia 2013 roku powódka informowała R. P., że udało jej się nawiązać współpracę z drukarnią tekstylną w zakresie nadruków na koszulkach. Powyższe pozwala na przyjęcie, że pozwana w żaden sposób nie wykazała, że była gotowa do ich sprzedaży już wcześniej. Również za gołosłowne i nacechowane zupełną dowolnością uznać należy przedstawione przez nią założenia co do ceny koszulek sprzedawanych przez internet i ich ilości, a przez to utraconego zarobku. Nie zostało to poparte bowiem żadnym obiektywnym dowodem choćby uprawdopodobniającym oparte na nich wyliczenia. Na uwadze mieć należy przy tym, że w ocenie Sądu, już od momentu przekazania powódce sklepu w listopadzie 2013 roku, nic nie stało na przeszkodzie w rozpoczęciu sprzedaży, o ile powódka umieściłaby tam swoje towary. Tymczasem, obowiązek umieszczenia ich na stronie sklepu wraz z opisami, wbrew twierdzeniom i oczekiwaniom powódki, nie należał, zdaniem Sądu, do obowiązków pozwanego wynikających z przedmiotowej umowy, nie wynikało to bowiem z jej zapisów i jak wskazał świadek R. P. zobowiązał się on po prostu pomóc powódce uruchomić sklep, co potwierdza prowadzona przez strony korespondencja, natomiast przedmiotem umowy było umożliwienie wprowadzenia do sklepu internetowego powódki towarów i ich opisów, która to funkcjonalność w opinii biegłego sądowego była zachowana.

Mając na względzie powyższe rozważania i uznając, że w niniejszej sprawie z dniem 12 listopada 2013 roku doszło do przekazania zamówionego dzieła – sklepu internetowego (niewątpliwie z wadami, aczkolwiek o charakterze nie uniemożliwiającym korzystanie z tego dzieła), za nieskuteczne uznać należało złożone przez powódkę M. T. w dniu 08 stycznia 2014 roku oświadczenie o odstąpieniu od umowy z powodu jej niewykonania w terminie. Powyższe zaś implikuje uznanie w takiej sytuacji żądania powódki zwrotu wynagrodzenia oraz poniesionych kosztów i utraconych korzyści za niezasadne, stąd też na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 643 k.c. w zw. z art. 635 k.c. a contrario Sąd powództwo oddalił.

W punkcie II wyroku Sąd w oparciu o treść § 15, § 16 oraz § 6 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) nakazał wypłacić radcy prawnemu E. L. (w zakresie nazwiska pełnomocnika Sąd dokonał sprostowania postanowieniem z dnia 18 września 2017 roku) ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 2 952 złotych (tj. kwotę 2 400 złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług (VAT), tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce M. T. z urzędu.

Natomiast na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 623 ze zmianami) Sąd przejął na Skarb Państwa wydatki w łącznej kwocie 1 538,48 złotych tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego (przyznane mu postanowieniami: z dnia 30 stycznia 2017 roku – k. 260 akt, z dnia 15 maja 2017 roku – k. 297 akt i z dnia 07 sierpnia 2017 roku – k. 328 akt) tymczasowo wypłacone ze Skarbu Państwa.